

Σὰ μῆλο ποὺ εἶναι στὴ μηλιά, τὸ παραγινωμένο
 ἔτσι εἶναι καὶ τ' ἀνύπαντρο νερο
 Λόγια λέγει τῆς μάνα του, λόγια χομα
 Μάνα, στὴ μέση δὲ χωρῶ νερο νερο νερο
 στρωστε μου ἢ ἔξω στὴν αὐλή χομα χομα χομα
 νὰ πέφτουν τ' ἄνθη ἐπάνω μου νερο χομα νεροχομα
 νὰ πέφτει τῆς ἀμυγδαλιάς τὸ πικραμύγδαλό της.
 χορο χονε νεχο χορονερο νεροχορο νενενε

χοχοχο

οἷον τὸ γλυκύμαλον σὰν ἔρχεται ὁ καιρὸς του
 ἔρεύθεται τῆς ἀδερφῆς του
 ἔρεύθεται ἢ ἔξω στὸ περιδῶλι,
 ὕσδω ἐπ' ἀκροτάτῳ τὰ μῆλα στὴν ποδιά μου

να

τοῖσι δ' ὑπὸ χθῶν δια φύεν φυ φυλ φιλα
 λωτὸν θ' ἐρσήοντα καὶ φρέζιες καὶ σπέντζες καὶ βασιλικὸ
 πυκνὸν καὶ μαλακόν, ὅς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργεν
 κι ὅμως τὸν δένουμε στὴ γλάστρα
 τὴν κεραμιδένια στ' ἄσπρα μας σπίτια στὴν αὐλή μας
 τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλῃν ἔσσαντο
 φου φου

καλήν, ἴδια, χρυσεῖήν·

χρυσαφένια μου

χρῖσο μου·

στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι·

δρoσιὰ δρoσoύλα δρoσoυλαμου Δρoσoυλα μου δρoσeρή μου
 καὶ

κατο στον καμπο κατο στιν ελασoνα
 ποτιζει ο γιανoς ποτιζι κι η παγoνα
 διψαι ι παγoνα διψαι ο Γιάνoς
 ο πεθανoς ι πεθανι ι πεθανανε
 ι γιανoυγε ι γιανα ο γιανoς
 νερο ερε γιανo γιαιτι θα πεθανo

θα να

α